

Iryna Kniazheva,
Doctor of Pedagogy, professor,
Department of Preschool Pedagogy,
South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky,
1, Nishchynskoho Str., Odesa, Ukraine

PREPARING FUTURE PRESCHOOL TEACHERS FOR IMPLEMENTING PERSON-CENTERED INTERACTION WITH CHILDREN

The issue of preparing future preschool teachers for implementing person-centered interaction with children at preschool educational institutions is examined. Such kind of training can be carried out in terms of intercourse humanizing between a teacher and students, collaboration, honorable teacher's attitude towards students, considering them as individuals, self-conscious and responsible subjects of their own development; as well as in terms of creating maximally favorable conditions for the development and self-development of students' personality by means of revealing and using their individual personal features as a subject of educational interaction. The carried out review of psychological and pedagogical theoretical sources allowed to reveal the essence of the phenomena of "intercourse", "pedagogical intercourse", and "interaction". Pedagogical interaction is considered as a process of mutual influence of a teacher and students on one another. Its character is determined by the type of relations between a teacher and students. The results of the conducted questioning of future preschool teachers are presented; the criteria of determining pedagogical intercourse style (democratic, liberal, authoritarian) are described. It has been revealed that first-year students consider personal qualities of a teacher to be the most important ones, while graduates think that professional qualities are of most significance. It has been also revealed that the following directions of preparing future preschool teachers for implementing person-centered interaction with children are the most essential ones: mastering humanistic technologies, developing intellectual and spiritual requirements and demands of children, conditioning the development of their capabilities, obtaining humanity values, children's adaptation in society, providing efficient organization of active and purposeful activity of preschoolers.

Keywords: preschool education, person-centered interaction with children, future specialists, preparation, preschool educational institution.

Подано до редакції 26.08.2015

УДК: 37.014

Олена Вікторівна Ковшар,
кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри дошкільної освіти,
Криворізький педагогічний інститут, ДВНЗ «КНУ»,
пр. Гагарина, 54, м. Кривий Ріг, Україна

ОСВІТА ЯК ЗАСІБ МОДЕРНІЗАЦІЇ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

У статті автор акцентує увагу на сучасному аналізі категорії «освіта», як засобі модернізації сучасного суспільства. Заслужує на увагу сучасний теоретичний, філософський аналіз зазначеної категорії, де прослідковується саме роль освіти в розвитку, становленні особистості та модернізації людства в цілому. Автор аналізує мету освіти в сучасному освітньому просторі та визначає її сучасну характеристику – глобалізацію як основну тенденцію розвитку. В статті визначені принципи сучасної освіти на основі основних ліній розвитку держави, функції та освітні цінності. Цінності освіти визначають пріоритетні напрями її розвитку, пошук оптимальних шляхів модернізації. Подальше дослідження спрямовано на виявлення тенденції організації дошкільної освіти в сучасному освітянському просторі.

Ключові слова: освіта, мета освіти, процеси глобалізації освіти, принципи освіти, функції освіти, пріоритетні цінності, ціннісні орієнтації освіти, педагогічні цінності, ціннісний вибір.

Постановка проблеми. Сучасний стан розвитку теорії і практики освіти характеризується напруженим пошуком шляхів актуального й прогнозного (випереджувального) реагування на виклики часу.

XXI ст. висуває нові вимоги до освіти, надає нові можливості для освітньої діяльності. Стан освіти в "Наука і освіта", №9, 2015

державі є показником якості життя суспільства, а тому в багатьох економічно розвинутих країнах саме держава лишається головним суб'єктом, який утримує систему освіти і визначає стратегічні напрями її модернізації. Необхідні суттєві зміни в теорії і практиці освіти, модернізації її на гуманістичній основі. Най-

важливішим підґрунтям освітнього процесу, його вихідним пунктом, своєрідним початком відліку має стати осмислення особистості, шляхів її розвитку і перетворення на теренах світової і національної культури [7].

Аналіз основних публікацій з теми дослідження. Аналіз проблем і функцій сучасної освіти подано в роботах українських педагогів Ю. Зінковського, З. Курлянд, Г. Мірських, Г. Семенова, В. Огнев'юк, В. Тюріна, Р. Хмелюк та ін.

Філософській сучасний погляд на функції освіти з урахуванням сучасної ситуації представлені в працях В. Андрющенка, Т. Воропай, В. Кременя, І. Карпенка та інших учених [6, с. 3-5].

Мета статті: проаналізувати категорію «освіта», її принципи, функції, пріоритетні цінності; освіту як засіб модернізації, як один із важливих шляхів розвитку і засобів формування інтелектуального потенціалу народу і окремої особистості.

Виклад основного матеріалу. Як відомо, освіта (рос. – «образование»; англ. – «education»; нім. – «bildung»; грецьк. – «paideia») – суспільний процес (діяльність, інституція) розвитку і саморозвитку особистості, пов'язаний з оволодінням соціально значущим досвідом, втіленим у знаннях, уміннях, навичках творчої діяльності, чуттєво-ціннісних формах духовно-практичного освоєння світу. Цей процес має суспільний характер, тобто здійснюється у суспільстві суспільним чином і за суспільно визначеними стандартами [9].

Філософія є теорією й методологією освіти. З погляду філософії, освіта є трансформацією «духу епохи» у структуру свідомості, світогляду, духовний світ, культуру і загальне ество особистості. Філософія освіти корегує, по-перше, його суспільну якість і значення; по-друге, афективність реалізації педагогічними заходами в умовах і можливостях наявного типу культури; по-третє, відповідність загальноцивілізаційним магістралям розвитку людства у загальноісторичному аспекті [3, с. 35].

У словникових джерелах «освіта» визначається як: «результат засвоєння систематизованих знань, умінь і навичок»; необхідна умова підготовки людини до життя і праці; «сукупність знань, здобутих у навчанні» [10, с. 138]; «результат процесу навчання, що виражається у системі знань, умінь і навичок, які формуються у процесі навчання, а також процес виховання, розвитку і саморозвитку, впливу, тобто процес формування особистості людини, при цьому головним є не обсяг знань, а поєднання їх з особистісними якостями людини, вміння самостійно використовувати здобуті знання» [13, с. 373].

У широкому розумінні слова, освіта – це процес або продукт «формування розуму, характеру або фізичних здібностей особистості. У технічному значенні освіта – це процес, за допомогою якого суспільство через школи, коледжі, університети та інші інститути цілеспрямовано передає свою культурну спадщину –

нагромаджене знання, цінності і навички – від одного покоління іншому (між поколіннями)» [14].

В. Нестеренко трактує поняття «освіта» як цілеспрямований процес і досягнутий результат виховання і навчання в інтересах людини, суспільства, держави, що супроводжується констатацією досягнення громадянином (учнями) встановлених державою освітніх рівнів (освітніх цензів) [8].

Освіта, як визначає В. Красвський, є процесом прилучення людини до культури і, водночас, результатом інтеріоризації культури, включення її у світ людської суб'єктивності як цілеспрямований процес виховання і навчання в інтересах людини, суспільства держави: саме в такій послідовності пріоритетів за сучасних умов [7].

Освіта – згідно Закону України «Про Освіту» – основа інтелектуального, культурного, духовного, соціального, економічного розвитку суспільства і держави. Метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення освітнього рівня народу, забезпечення народного господарства кваліфікованими фахівцями.

Розвиток та вимоги суспільства сьогодення окреслюють функції освіти. С. Гончаренко виокремлює три функції освіти: людинотворчу – забезпечення певного рівня знань, грамотності; стану емоційно-вольової сфери, поведінкових орієнтацій, готовності до виконання різних соціальних ролей, видів діяльності тощо; технологічну – забезпечення «бази життя»; формування навичок і вмінь трудової, громадської, господарської, професійної діяльності; гуманістичну – виховання людей у дусі миру, високої моральності, культури, розуміння пріоритетів загальнолюдських цінностей (життя, праці, самої людини, природи тощо) [4, с. 615]. Ці функції органічно поєднуються з функціями навчання: освітньою, розвивальною, виховною.

Успішна реалізація українською освітою вищезначених функцій дасть змогу сформувати людину з інноваційним типом мислення, інноваційним типом культури, готовністю до інноваційного типу діяльності, що стане адекватною відповіддю на перехід цивілізації до інноваційного типу розвитку [2, с. 15].

За визначенням В. Кременя, українська освіта має повніше, швидше і точніше реагувати на виклики часу, розвивати людину, здатну жити і ефективно діяти у глобальному середовищі. Глобалізація – це тенденція до єдності світу і загострення в цивілізованих рамках конкуренції між державами-націями. І тільки згуртована, консолідована нація зможе ефективно відстоювати національні інтереси. Держава буде тим успішнішою, чим більшою мірою її громадяни будуть здатні до спілкування зі світом [2].

Високий динамізм змін, глобалізаційні процеси сучасного суспільства визначають зміни ціннісних орієнтацій в освіті. В. Кремень зазначає: «Тут є надзвичайно широкий спектр завдань – від формування відповідних світоглядних позицій, розуміння українського розвитку у контексті світових цивілізаційних процесів, до відпрацювання навичок спілкування зі світом, людьми з інших країн, переймання їхнього досвіду і досягнень. Це особливо важливо в умовах, коли прогрес кожної окремої країни залежить не тільки від зусиль її громадян, але й від того, наскільки вони здатні сприймати все краще, що є в інших країнах. Громадянське виховання, національне згуртування людей у цих умовах стають стратегічним завданням освіти» [2].

Суспільство, держава, нація виробляють свої системи цінностей, що відповідають конкретно-історичній ситуації й фіксуються в матеріальній та духовній культурі народу.

Отже, перед сучасною освітою постає нова тенденція щодо виміру освіти, економіки, суспільства, окремої людини – ціннісного виміру.

На думку Н. Асташової, цінність є психопедагогічним утворенням, у якому присутнє безпосереднє або опосередковане ставлення людини до середовища і самої себе [1, с. 8]

Цінності – багатоаспектне, різноманітне, суб'єктивне явище. Класифікація цінностей можлива за різними ознаками, а саме: а) за об'єктом засвоєння (матеріальні, морально-духовні); б) за метою засвоєння (егоїстичні, альтруїстичні); в) за рівнем узагальнення (конкретні, абстрактні); г) за способом вияву (ситуативні, стійкі); д) за роллю в діяльності людини (термінальні, інструментальні); е) за змістом діяльності (пізнавальні, предметно-перетворювальні, творчі, естетичні, наукові, релігійні тощо); ж) за приналежністю (особистісні, групові, колективні, суспільні, загальнонародні, загальнолюдські тощо) [5, с. 118-123].

Крім того, цінності бувають позитивні й негативні, первинні й вторинні, реальні й потенційні, безпосередні й опосередковані, абсолютні й відносні тощо.

При цьому під педагогічними цінностями слід розуміти елементи морального виховання, що є складовою внутрішньої культури людини і виявляються в особистісних установках, властивостях і якостях, одночасно визначаючи ставлення особистості до суспільства, природи, інших людей, самої себе [1, с. 8-13].

Сучасні стратегічні цінності освіти – гуманізм і демократизм – спрямовують навчання і виховання особистості з максимально можливою індивідуалізацією, створенням умов для саморозвитку і самонавчання учнів, тобто осмисленого визначення ними своїх можливостей і життєвих цілей.

В. Огнев'юк, досліджуючи цінності сучасної освіти виділяє, зокрема: політико-правові – демократія, справедливість, закон і правопорядок; культурні – свобода, творчість, любов, спілкування, діяльність; моральні – сенс життя, щастя, добро, обов'язок, від-

повідальність, совість, честь, гідність; національні – державність, традиції, мова, засновані на ідеї здобуття державної незалежності; якості освіти з позицій сучасного людиноцентризму [11].

Пріоритетними світоглядними цінностями вітчизняної системи освіти стають: цінності гуманізму, людської та особистісної гідності, соціальної ініціативи і творчості, демократизму, патріотизму, національної самосвідомості.

Характеризуючи категорію «освіта» в напрямку її модернізації, необхідно зупинитися на характеристиках її принципів.

Принципи освіти (від гр. *principiū* – начало, основа) – це вихідні положення, на яких ґрунтується діяльність усієї системи освіти в Україні та її підрозділів зокрема.

Класична дидактика характеризує категорію «освіта» такими принципами, як науковість, систематичність і послідовність. Зміст освіти, зазначає В. Краєвський, має бути суворо науковим, об'єктивно відображати сучасний стан відповідної галузі наукового знання з урахуванням тенденцій та перспектив розвитку. Знання, вміння і навички повинні формуватися в певному порядку: кожен елемент навчального матеріалу логічно повинен бути пов'язаний з іншими, наступне спирається на попереднє і готує до засвоєння нового [7].

У Білій книзі національної освіти України (2010 р.) акцентується увага на сучасній перспективі та принципах розвитку освіти сьогодення і майбутнього. Одним із них є принцип існування і розвитку – «культуро доцільність». За цим принципом освіта розглядається насамперед як соціальний інститут з функцією духовного відродження культури людини в суспільстві. Це означає навчання в контексті культури, орієнтацію освіти на характер і цінність культури, на засвоєння її досягнень та її відродження, на засвоєння соціокультурних норм і включення людини в їх подальший розвиток.

У сучасних умовах винятковим є принцип доступності та рівності умов для кожної особистості, смислом і основним показником розвитку кожної окремої людини. Цей принцип повинен бути визначальним при проведенні будь-яких змін в освіті. Він дасть змогу досягти найвищої якості освіти завдяки її пізнанню і розвитку.

Людина у ХХІ столітті – це людина, яка постійно навчається, людина, для якої отримання знань стає сутнісною рисою способу життя. Тому у сучасних умовах суттєво актуалізується завдання освіти – навчити людину використовувати отримані знання у своїй практичній діяльності: професійній, громадсько-політичній, побутовій тощо. Завданням суспільства і держави є формування та створення умов для безперервної освіти впродовж життя.

Формування здатності до саморозвитку і самореалізації, творчості, самовдосконалення і навчання впродовж життя – є важливими завданнями сучасної педагогіки постіндустріалізму.

Освіта в сучасному суспільстві служить людині соціальним і професійним захистом, дає змогу швидко адаптуватися до життєвих змін, стати самодостатньою особистістю, дає можливості для самоосвіти та особистого зростання.

Педагогіка постіндустріального світу (на відміну від педагогіки індустріального суспільства) спрямована на розвиток особистості та висуває принцип ефективності педагогічного впливу, який ґрунтується на законах вікової та педагогічної психології. Оскільки особистість виховується особистістю, ефективність педагогічного впливу педагога значною мірою визначається моральними та духовними цінностями самого педагога, філософією його світогляду і погляду на світ. Негативним явищем, які несе з собою глобальне інформаційне суспільство, може протистояти тільки особистість педагога – духовного й морального, філософія якого наповнена дитиноцентризмом та людяністю.

Тенденції і національні традиції сучасного розвитку освіти, а саме: демократизація, переорієнтація на людиноцентристський характер освіти, навчання, виховання, розвиток гармонійної, гуманної, соціально відповідальної особистості сприяють входженню у загальноцивілізаційний освітній рух.

Отже, основними, сутнісними принципами освіти є науковість, системність, послідовність, людиноцентризм, демократизація, інноваційність, безперервність, культуродоцільність.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Аналізуючи категорію освіти як засіб модерніза-

ції сучасного суспільства, зазначимо, що визначення освіти полягає у пошуку нових шляхів розвитку освітніх систем; всебічному розвитку людини як особистості й найвищої цінності суспільства, у збагаченні на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення його освітнього рівня, а також у забезпеченні народного господарства кваліфікованими фахівцями. Головні завдання – навчання, виховання, розвиток особистості, підготовка її до життя в сучасному суспільстві. Зазначимо, що на розвиток та процес модернізації освіти в сучасних умовах впливають такі взаємопов'язані чинники: швидкозмінність і швидкоплинність процесів суспільного розвитку; соціально-економічні трансформації в суспільстві, що призвели до появи принципово нового для нашої економіки і соціального буття явища – ринку праці; інтеграційні тенденції в світі; інформаційний «вибух» у суспільстві, зумовлений появою нових інформаційних технологій і мультимедіа. Освіта, виконуючи свою гуманістичну місію, має підготувати молодшу людину до життя в сучасному відкритому світі. Тому розвиток і модернізація освіти зумовлені всіма чинниками й умовами існування суспільства: економічними, політичними, соціальними, культурними і т. п. Отже, педагогічна категорія «освіта» спрямовує людський розвиток, розвиток особистості, розвиток суспільства в цілому. Подальше дослідження спрямоване на виявлення тенденцій організації передшкільної освіти в сучасному освітянському просторі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Асташова Н. А. Концептуальные основы педагогической аксиологии / Н. А. Асташова // Педагогика. – 2002. – № 8. – С. 8–13.
2. Біла книга національної освіти України / Т. Ф. Алексеєнко, В. М. Аніщенко, Г. О. Балл [та ін.]; за ред. акад. В. Г. Кременя. – Київ : ТОВ «Інформаційні системи», 2010. – С. 15.
3. Гессен С. И. Основы педагогики. Введение в прикладную философию / С. И. Гессен. – Москва, 1995. – С. 35.
4. Енциклопедія освіти / [Академія пед. наук України; гол. ред. В. Г. Кремень]. – К. : Хрінком Інтер, 2008. – С. 35.
5. Ігнатенко П. Р. Аксиологія виховання: від термінології до постановки проблем / П. Р. Ігнатенко // Педагогіка і психологія. – К. : Пед. думка, 1997. – №1(14). – С. 118-123.
6. Коган Л. Н. Образование как социальная потребность / Л. Н. Коган // Проблема социологического изучения потребности в образовании. – М., 1981. – С. 3-5.
7. Краевский В. В. Основы обучения. Дидактика и методика: учебное пособие для студентов высших учебных заведений / В. В. Краевский, А. В. Хуторской. – М. : Академия, 2007. – 352 с.
8. Нестеренко В. В. Теоретично-методологічні засади підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти в системі заочного навчання: дис. ... доктора пед. наук.: 13.00.04, 13.00.08 / Нестеренко Вікторія Володимирівна. – Одеса, 2014. – 506 с.
9. Нецадим М. І. Військова освіта України : історія, теорія, методологія, практика / М. І. Нецадим. – К. : Київський університет, 2003. – 852 с.
10. Новий тлумачний словник української мови : у 3 т. Т. 3 / [уклад. В. Яременко, О. Сліпушко]. – К. : Аконті, 2005. – С. 138.
11. Огнев'юк В. О. Освіта в системі цінностей сталого людського розвитку : монографія / Віктор Олександрович Огнев'юк. – К. : Знання України, 2003. – 450 с.
12. Педагогическая энциклопедия : в 4-х т. / [под ред. И. А. Каирова, Ф. Н. Петрова]. – Москва : Сов. энциклопедия, 1966. – Т. 3. – С. 373.
13. Хуторской А. Современная дидактика / А. Хуторской. – Москва ; Харьков ; Минск, 2001. – 544 с.
14. George F. Kneller. Introduction to the Philosophy of Education. – New York : John Wiley and Sons, 1971. – P. 20–21.

REFERENCES

1. Astashova, N. A. (2002). Kontseptualnye osnovy pedagogicheskoy aksiologii [Conceptual bases of pedagogical axiology]. *Pedagogika – Pedagogy*, 8, 8–13 [in Ukrainian].
2. Alekseienco, T. F., Anishchenko, V. M., Ball, H. O. et al. (2010). *Bila knyha natsionalnoi osvity v Ukraini [White book of national education in Ukraine]*. V. H. Kremin (Ed.). Kyiv: TOV «Informatsiyni systemy» [in Ukrainian].
3. Hessen, S. I. (1995). *Osnovy pedagogiki. Vvedenie v prikladnyu filosofiyu [Fundamentals of pedagogy. Introduction to applied philosophy]*. Moscow [in Russian].
4. Kremin, V. H. (Eds.). (2008). *Entsyklopediya osvity [Encyclopaedia of education]*. Kyiv: Khrinkom Inter [in Ukrainian].
5. Ihnatenko, P. R. (1997). Aksiologhiia vykhovannia: vid terminolohii do postanovky problem [Axiology of education: from terminology to problems statement]. *Pedahohika i psykholohiya – Pedagogy and psychology*, 1(14), 118-123. Kyiv: Ped. dumka [in Ukrainian].
6. Kogan, L. N. (1981). Obrazovaniye kak sotsialnaya potrebnost. [Education as a social need]. *Problema sotsiologicheskogo izucheniya potrebnosti v obrazovanii – The problem of sociological study of needs in education*. (pp. 3-5). Moscow [in Russian].
7. Krayevskiy, V. V., & Khutorskoy, A. V. (2007). *Osnovy obucheniya. Didaktika i metodika: uchebnoe posobie dlya studentov vusshykh uchebnukh zavedeniy [Fundamentals of education. Didactics and methodology: textbook for university students]*. Moscow: Akademiya [in Russian].
8. Nesterenko, V. V. Teoretyko-metodolohichni zasady pidhotovky maybutnikh fakhivtsiv doshkilnoi osvity v systemi zaochnoho navchannia: monohrafiya [Theoretical and methodological principles of training future specialists of preschool education in the system of extramural education: monograph]. *Doctor's thesis*. [in Ukrainian]
9. Neshchadym, M. I. (2003). *Viiskova osvita Ukrainy: istoriia, teoriia, metodolohiia, praktyka [Military education of Ukraine: history, theory, methodology, practice]*. Kyiv: Kyivskiy universytet [in Ukrainian].
10. Yaremenko, V., & Slipushko, O. (2005). *Novyi tlumachnyi slovnyk ukrainskoi movy [New definition dictionary of the Ukrainian language]*. (Vols. 3). Kyiv: Akonit [in Ukrainian].
11. Ohneviuk, V. O. (2003). *Osvita v systemi tsinnostey staloho liudskoho rozvytku: monohrafiya [Education in the value system of sustainable human development: monograph]*. Kyiv: Znannia Ukrainy [in Ukrainian].
12. Kairov, I. A., & Petrov, F. N. (Eds.). (1966). *Pedagogicheskaya entsyklopediya [Pedagogical encyclopaedia]*. (Vols. 3). Moscow: Sov. entsyklopediya [in Russian].
13. Khutorskoy, A. (2001). *Sovremennaya didaktika [Modern didactics]*. Moscow; Kharkiv; Minsk [in Russian].
14. Kneller, G. F. (1971). *Introduction to the Philosophy of Education*. (pp. 20–21). New York: John Wiley and Sons [in English].

Елена Викторовна Ковшарь,

кандидат педагогических наук, доцент, заведующая кафедрой дошкольного образования,
Криворожский педагогический институт ГВУЗ «КНУ»,
пр. Гагарина, 54, Кривой Рог, Украина

ОБРАЗОВАНИЕ КАК СРЕДСТВО МОДЕРНИЗАЦИИ СОВРЕМЕННОГО ОБЩЕСТВА

В статье рассматривается современный анализ категории «образование» как средство модернизации современного общества. Заслуживает внимания современный теоретический философский анализ данной категории, где прослеживается именно роль образования в развитии, становлении личности и модернизации человечества в целом. Помимо этого, проанализованы функции современного образования в работах украинских ученых и на основе этого анализа сделан следующий вывод: современное образование должно полнее, быстрее и точнее реагировать на требование времени, развивать человека, способного жить и эффективно действовать в глобальном обществе. На основании данного утверждения сделан вывод о необходимости процесса глобализации образования как основной тенденции современной модернизации. Кроме того, проанализирована цель образования в современном образовательном пространстве. В статье определены принципы современного образования на основе центральных направлений развития государства и образовательных ценностей. Ценности – субъективное явление, которое можно классифицировать по различным признакам. В статье также приведен пример классификации ценностей по различным признакам и выделены педагогические ценности как основа морального воспитания личности. Ценности образования определяют приоритетные направления его развития, поиск оптимальных путей модернизации. Приоритетными мировоззренческими ценностями отечественной системы образования стали ценности гуманизма, социальной инициативы и творчества, человеческого достоинства, демократизма, патриотизма, национального самосознания. Проанализированы принципы образования в Законе «Об образовании» и в трудах современных ученых. На основе этого анализа выделены основные из них: систематичность, последовательность, демократизм, инновационность, непрерывность и научный характер образования. Таким образом, сделан вывод о том, что педагогическая категория «образование» направляет человеческое развитие, развитие личности и модернизирует развитие общества в целом.

Ключевые слова: образование, цель образования, процессы глобализации образования, принципы образования, функции образования, приоритетные ценности, образовательные ценности, ценностный выбор, педагогические ценности.

*Olena Kovshar,
PhD (Candidate of Pedagogical Sciences), associate professor,
head of the Department of Preschool Education,
Kryvyi Rih Pedagogical Institute,
State Higher Educational Institution "Kryvyi Rih National University",
54, Haharina Str., Kryvyi Rih, Ukraine*

EDUCATION AS MEANS OF MODERN SOCIETY MODERNIZATION

The article deals with the review of the modern category of "education" as a means of modern society modernization. The contemporary theoretical philosophical analysis of this category presents the role of education in the development and formation of a personality in particular and humanity modernization in general. On the basis of the review of Ukrainian scientists' scientific works considering the function of modern education in the world the following conclusion has been made: modern education must respond to the requirements of time in a better, faster and more accurate way; develop a person capable for living and working effectively in a global society. On the basis of this statement the author has come to the conclusion about the necessity of globalization of education as the main trend of contemporary education. The purpose of education in modern educational space is also considered. The principles of modern education on the basis of the central areas of state development and educational values are determined. Values are a subjective phenomenon, which can be classified according to various criteria. The example of classification of values according to different characteristics is presented. Educational values as the basis of moral education of a person are described. Values of education determine priority directions of its development and the search for optimal ways of its modernization. The priority worldview values of our education system are the following: the values of humanism, social initiative and creativity, human dignity, democracy, patriotism, national consciousness. The principles of the modern category of "education" that guide the process of modernization are highlighted in the Law of Ukraine "On Education". The main principles are the following: regularity, consistency, democracy, innovation, continuity and scientific character of education. The pedagogical category "education" directs the human development, personal development and upgrades the development of society in general.

Keywords: education, purpose of education, globalization of education, principles of education, functions of education, priority values, educational values, valuable choice, pedagogical value.

Подано до редакції 02.09.2015
